

Flygaard (DR):

På retsforbundets vegne skal jeg sige, at vi kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Vi har den indstilling, at vi er imod kunststøtte, og vi er også imod en selektiv kulturpolitik, fordi det er vores opfattelse, at det er en håbløs opgave at vrage imellem, hvad der er godt, og hvad der ikke er godt.

En bemyndigelse i hænderne på en tilstrækkelig bornert eller manipulationsivrig minister ville nok kunne bruges autoritært. Nu vil jeg ikke med disse bemærkninger under nogen form sigte til den nuværende kulturminister, det ville sikkert ligge hende uendelig fjernt at benytte en sådan bestemmelse i den retning. Det er en rent principiel betragtning fra vores side.

Fiktionen om de såkaldt uafhængige smagsdommere, der suverænt skal vurdere den støtteværdige kunst helt uden politisk pression, er efter vor opfattelse helt bristet.

Den side af denne sag, der i realiteten vedrører blasfemiparagraffen, bør løses ved ganske enkelt at afskaffe denne forældede bestemmelse, som ingen domstol længere tør dømme efter, fordi den er ude af trit med befolkningens retsfølelse. Vorherre skal nok klare sig. Det har også noget med tolerance at gøre at lade de forsvindende få enkeltpersoner, der måtte have lyst til blasfemi, frit få afløb for deres ejendommelighed. Det eneste krav, man måske kunne stille i denne forbindelse, var, at deres adfærdsmønstre ikke forstyrrede den offentlige ro og orden.

Hvad filmstøtten angår, er den eneste konsekvente og anstændige løsning at afvikle den helt. Det er uforskammet formynderi over for en oplyst befolkning, at staten gennem censur, beskatning eller tilskud intervenserer i filmproduktion, i filmfordeling og i filmforbrug. Lad borgerne selv vælge for deres egne penge, hvad de vil se. Sæt selve selvbestemmelsesretten i højsædet. Det er ægte, decentraliseret, liberal kulturpolitik.

Næppe nogen i retsforbundet har sympati for Jens Jørgen Thorsens Jesusfilm, adskiligt flere i befolkningen og i vort parti sætter sikkert mere pris på en harmløs operette, men vi finder det principielt lige forargeligt at bruge statens penge til den omtalte film og at anvende 3/4 mill. kr. i statstilskud til „Den glade enke“s turné i provinsen. I begge

tilfælde er der tale om en krænkelse af menneskers selvbestemmelsesret med hensyn til, hvad deres arbejdsudbytte skal bruges til.

Inden for den beskedne del af folkekirkens medlemmer, der er aktive kristne, har kristeligt folkeparti sat sig på en part, som vel er stor nok til, at partiets holdninger i betydeligt omfang hos den øvrige del af befolkningen gøres nogenlunde identiske med, hvad folkekirken står for. Det kan folkekirken efter vor opfattelse ikke være tjent med, hvis den vil overleve som det, man i sandhed kan kalde folkets kirke.

Et idéparti kendetegnes ved faste og veldefinerede politiske principper; tilvante sædelighedsbegreber fra en svunden generation er ikke nok, selv om de føles udsprunget af en kristen tro. Men hvor er den præst eller anden aktive kristne, der vover at tale Roma midt imod? Det er ikke en rabiater provokatør, der efterlyses, kun noget så enkelt som ægte frisind på det pågældende område.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang gentage, at retsforbundet ikke under nogen omstændigheder kan medvirke til det pågældende lovforslags gennemførelse.

Honoré (KR F):

I november måned sidste år var jeg sammen med to andre med til at aflevere ca. 150.000 underskrifter, der var indsamlet overalt i landet blandt alle befolkningsgrupper som protest imod statsgarantien til Jens Jørgen Thorsens Jesusfilm. Det er vist de færreste, der gør sig klart, hvad dette antal underskrifter indebærer. Det svarer til det antal, der skal til for at anmelde ca. 8 politiske partier til et folketingsvalg. En masse mennesker har brugt en masse tid, der ligger en følelsesmæssig harme af et format, som de færreste gør sig klart, bag et sådant antal protester. Hvis nogen betvivler det, kan jeg henvisse til en opinionsundersøgelse, der viste, at det ikke var en lille inderkreds af ekstra fromme, der var imod denne statsgaranti, men at det var et stort flertal af befolkningen, der stod bag denne protest.

Det må være helt klart, at den danske befolkning ikke vil tolerere, at lovgivningen skaber muligheder for lignende skandaler i fremtiden. Hvis begrebet kunststøtte skal vinde lidt mere forståelse i befolkningen, end begrebet har nu, så der også fremtidig er bag-